

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2018, declarat în propria cauză penală de către inculpatul

***Bolgar Andrei XXXXX**, născut la XXXXX, originar
și locuitor al XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.06.2014 - 04.06.2015;

instanța de apel: 19.06.2015 - 05.04.2016;

instanța de recurs: 12.09.2016 - 28.03.2017;

instanța de apel: 02.06.2017 - 25.04.2018;

instanța de recurs: 20.08.2018 - 05.12.2018.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 04 iunie 2015, Andrei Bolgar a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a menționat că, de către organul de urmărire penală, Andrei Bolgar a fost învinuit pentru faptul, că în perioada 11 februarie - 20 martie 2014, acționând intenționat, cu scopul traficului de influență, a pretins să primească personal de la cet. Andrei Mardari, pentru sine, bani în sumă de 600 euro, afirmând că are influență asupra persoanei cu funcție de demnitate publică, adică în privința judecătorului Judecătoriei Comrat, XXXXX, care avea spre examinare cauza penală privind învinuirea lui Andrei Mardari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în scopul de a-l determina pe judecător să efectueze acțiuni ce intră în atribuțiile sale de serviciu, și anume ca ultimul să emită o sentință, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce

mijloace de transport și că asemenea hotărâre să devină irevocabilă. Astfel, la 20 martie 2014, aproximativ la ora 11:00, în scopul efectuării acțiunilor ilegale, aflându-se în mun. Comrat, Andrei Bolgar personal a primit de la cet. Andrei Mardari suma de 600 euro, care conform cursului oficial față de valuta națională a constituit 18,6554 lei, iar în sumă de 11 193,24 lei, pe care el i-a cerut insistent în scopurile sus-menționate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andrei Bolgar să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, a indicat că prima instanță la pronunțarea sentinței, cu încălcarea art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, nu a luat în considerație probele prezentate de partea acuzării și cercetate în ședința de judecată, ce confirmă vinovăția inculpatului, și anume: depozițiile martorilor Andrei Mardari, Nicolae Gorelco, Irina Bolgar, Evghenii Muturniuc, Larion Bîrlea, Stepan Spotarenco, Serghei Tumba, Vladimir Arabadji, ultimul modificând depozițiile în beneficiul inculpatului, cu care se află în relații bune.

De asemenea, procurorul a subliniat, că instanța de judecată urma să țină cont de faptul, că autodenunțarea traficantului de influență și cumpărătorului de influență se referă doar la individualizarea pedepsei în sensul atenuării ei (art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal).

În rest apelantul a menționat dezacordul cu aprecierea probelor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 05 aprilie 2016 a fost respins ca neîntemeiat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției nominalizate, instanța de apel cu referire la prevederile art. 1 alin. (1), 93, 101, 389 alin. (1), 414 Cod de procedură penală a menționat, că argumentele procurorului sunt neîntemeiate și pasibile respingerii, deoarece apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității ei, precum și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Andrei Bolgar nu și-a găsit confirmare.

În opinia instanței de apel, prima instanță la emiterea sentinței în privința lui Andrei Bolgar întemeiat a ajuns la concluzia, că acuzatorul de stat nu a dovedit prezența în acțiunile inculpatului a indicilor laturii subiective și obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, nu a prezentat probe, care ar confirma faptul, că inculpatul Andrei Bolgar în cadrul convorbirilor cu Andrei Mardari a afirmat, că are influență asupra judecătorului Judecătoriei Comrat și poate asigura emiterea de către

persoana cu funcție de demnitate publică a hotărârii judecătorești în beneficiul lui Andrei Mardari.

5. În temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, procurorul a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Andrei Bolgar să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului, a invocat că decizia contestată este ilegală din motiv că la soluționarea cauzei instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită. Recurentul a susținut, că la adoptarea deciziei instanța de apel a luat ca bază declarațiile lui Andrei Bolgar și a indicat faptul că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente în confirmarea învinuirii aduse acestuia, indicând că inculpatul nu a avut intenția săvârșirii infracțiunii incriminate, deoarece ultimul de fapt intenționa să se adreseze organelor de drept în vederea denunțării acțiunilor lui Andrei Mardari, ceea ce se confirmă prin cererea scrisă adresată organelor de drept care se afla la Andrei Bolgar și că acțiunile lui Andrei Mardari au avut un caracter provocator, ultimul fiind un agent sub acoperire.

Totodată, procurorul a menționat că instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate în respectiva cauză penală în favoarea apărării fără a da o apreciere obiectivă probelor acuzării.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017, recursul declarat de către procuror a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

6.1. În motivarea deciziei instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel și-a formulat concluzia de nevinovăție a inculpatului bazându-se pe circumstanța că la momentul percheziției corporale efectuate în privința lui Andrei Bolgar a fost ridicată și o cerere adresată IP Comrat prin care Andrei Bolgar denunță acțiunile lui Andrei Mardari care i-a propus suma de 600 euro, pentru a influența o persoană cu demnitate publică, și anume un judecător, în vederea neaplicării pedepsei penale complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, însă în acest context, instanța de recurs a indicat că instanța de apel nu a luat în considerație că în cererea de apel procurorul a subliniat că potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului cu anexe din 20 martie 2014, la examinarea Registrelor nr. 1 și nr. 2 de evidență a infracțiunilor și contravențiilor din cadrul IP Comrat, s-a constatat că din numele cet. Andrei Bolgar nu a parvenit nici o cerere sau sesizare (f.d. 41-47, vol.I). La fel, potrivit procesului-verbal de efectuare a percheziției, Bolgar Andrei a predat benevol mijloacele bănești primite de la Mardari Andrei, și anume 6 bancnote cu

nominalul a câte 100 euro, fiecare, seria și numărul cărora corespundeau cu cele indicate în ordonanța privind efectuarea percheziției și xerocopiile acestor mijloace bănești (f.d. 12, 21-24, vol.I), or deși instanța de apel și-a fundamentat concluziile și pe declarațiile martorului Vladimir Arabadji, susținând că din depozițiile acestuia rezultă că Andrei Bolgar i-a comunicat ultimului despre intenția sa de a se adresa organelor de drept, însă cu ce scop nu a reușit să-i comunice deoarece a fost reținut, instanța de recurs a evidențiat că această poziție a fost susținută de martorul respectiv doar în cadrul audierilor acestuia în instanțele de fond, pe când la faza urmăririi penale martorul respectiv nu a comunicat despre faptul că știa că Andrei Bolgar a dorit să se adreseze la poliție (f.d. 30-31, vol.I).

Totodată, instanța de recurs ordinar a atras atenția la stenogramele convorbirilor care nu au fost apreciate de către instanța de apel, constatând că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „*decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2018, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Andrei Bolgar a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2 000 unități convenționale.

A fost respinsă ca neîntemeiată, acțiunea civilă înaintată de către Andrei Mardari împotriva lui Andrei Bolgar.

7.1. În motivarea deciziei instanța de apel verificând aspectele de fapt și de drept operate de prima instanță la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Andrei Bolgar pe temeiul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a conchis că prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, iar argumentele invocate în sentința de achitare sunt eronate și lipsite de suport, instanța de judecată nu a dat o apreciere justă tuturor probelor, prin coroborarea acestora, fapt care a derivat în stabilirea eronată a nevinovăției inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță ignorând totalitatea probelor prezentate de partea acuzării, a conchis eronat că inculpatul în conversațiile sale cu declarantul Andrei Mardari nu a afirmat că ar avea influență asupra judecătorului XXXXX și ar putea favoriza adoptarea unei sentințe benefice intereselor lui Andrei Mardari; că primirea de către inculpatul Andrei Bolgar a mijloacelor bănești nu a purtat un caracter ultimativ pentru asigurarea unui anumit comportament al judecătorului XXXXX și că probele nu confirmă că în conversații se discută despre transmiterea

banilor cu scopul obținerii unei sentințe favorabile; că inculpatul Andrei Bolgar nu a avut intenția de a primi remunerația necuvenită, dar să declare la organele de drept despre acțiunile ilicite ale declarantului Andrei Mardari; și că inculpatul a fost provocat.

Astfel, instanța de apel a indicat că, concluzia primei instanțe este una eronată, precum că acțiunile lui Andrei Bolgar nu întrunesc nici elementele laturii obiective, nici cele ale laturii subiective ale componenței de infracțiune imputate inculpatului, or arealul probelor administrate combat această poziție.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, însă la solicitarea procurorului au fost audiate repetat persoanele audiate în prima instanță, și anume martorii Andrei Mardari, Vladimir Arabadji, Nicolai Gorelco, Irina Bolgar, Evghenii Muturniuc și inculpatul Andrei Bolgar; au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate și examinate în ședința instanței de fond.

Totodată, instanța de apel a menționat că, inculpatul Andrei Bolgar în ședința instanței de apel nu a recunoscut vinovăția, însă vinovăția acestuia a fost demonstrată prin următorul cumul de probe: *procesul-verbal de interceptare a plângerii cet. Andrei Mardari (f.d.9 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 20.03.2014, prin care de la declarantul Mardari Andrei a fost ridicat un stik de memorie "Micro SD" cu înscrierea audio a conversației avute loc la 17.03.2014 între A. Mardari și A. Bolgar (f.d.15 vol.I); procesul-verbal de cercetare din 20.03.2014, fiind examinat sticul de memorie „Micro SD” (f.d.17 vol.I); anexa la procesul-verbal de cercetare a „Micro SD” din 20.03.2014, stenograma convorbirii telefonice între A. Mardari și A. Bolgar (f.d.18-20 vol.I); procesul-verbal de percheziție a inculpatului A. Bolgar din 20.03.2014, în cadrul căreia au fost ridicate mijloace bănești în sumă de 600 euro, în bancnote a câte 100 euro, și fotocopia cererii inculpatului Andrei Bolgar adresată șefului poliției or. Comrat, datată cu 20.03.2014 (f.d.23-24 vol.I); fotocopia cererii inculpatului Andrei Bolgar către șeful poliției or. Comrat, datată cu 20.03.2014, prin care denunță acțiunile cet. Andrei Mardari (f.d.25vol.I); procesul-verbal de ridicare din 20.03.2014, prin care de la declarantul Andrei Mardari a fost ridicat un stik de memorie "Micro SD" cu înscrierea audio a conversației avute loc la 20.03.2014 între A. Mardari și A. Bolgar, în incinta barului "Vodolei" (f.d.57 vol.I); procesul-verbal de cercetare din 20.03.2014, fiind examinat stikul de memorie „Micro SD” (f.d.58vol.I); anexă la procesul-verbal de cercetare a obiectului din 20.03.2014, stenograma conversației verbale dintre A. Mardari, A. Bolgar și Vl. Arabadji, ce a avut loc la 20.03.2014 în localul „Vodolei” (f.d.59-63 vol.I); ordonanța privind efectuarea expertizei tehnico-criminalistice din 21.03.2014 în privința mijloacelor bănești (f.d.73, Vol.I); raportul de expertiză tehnico-criminalistică nr.1967 din 26.03.2014 (f.d.77-79 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 21.03.2014, prin care de la SRL "Pigment" a fost ridicat purtătorul material de informație CD-R cu înregistrarea video întâlnirii dintre inculpatul A. Bolgar și A. Mardari în barul „Vodolei” (f.d.81 vol.I) procesul-verbal de ridicare din 24.03.2014, prin care de la inculpatul A. Bolgar a*

fost ridicată în original cererea adresată șefului poliției or. Comrat, datată cu 20.03.2014 (f.d.106 vol.I); cererea (f.d.107 vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.03.2014, și anume a agendei personale, ridicate de la A. Bolgar la percheziție, anexa copiei agendei, unde la pagina datată cu 16.02.2018 este mențiunea „de telefonat lui Andrei Mardari ” (f.d.116-140 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 18.04.2014 a CD-R de la operatorul de telefonie mobilă Moldcell, cu anexa descifrărilor apelurilor telefonice, prin care se constată că în perioada 11.03.2014-20.03.2014 A. Bolgar a comunicat prin telefon de nenumărate ori cu A. Mardari (f.d.150-201vol.I).

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul a comis cu intenție infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe: Andrei Bolgar, în perioada de la 11.02.2014 până la 20.03.2014, acționând intenționat, cu scopul traficului de influență, a pretins personal de la Andrei Mardari bani în sumă de 600 euro, pentru sine, afirmând că are influență asupra persoanei cu funcție de demnitate publică, adică asupra judecătorului Judecătoriei Comrat, XXXXX, care avea în examinare cauza penală privind învinuirea lui Andrei Mardari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în scop de a-l determina pe judecător să efectueze acțiuni ce intră în atribuțiile sale de serviciu, și anume ca ultimul să emită o sentință fără aplicarea pedepsei complementare în formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport și că asemenea hotărâre să devină irevocabilă. Astfel, la 20.03.2014, aproximativ la ora 11:00, în scopul realizării acțiunilor sale ilegale, aflându-se în mun. Comrat, Andrei Bolgar personal a primit de la Andrei Mardari suma de 600 euro, care conform cursului oficial al valutei naționale 1 euro pentru 18,6554 lei, constituia sumă de 11 193,24 lei.

Fapta penală constatată, pentru care Bolgar Andrei a fost găsit vinovat, a fost calificată de către instanța de apel conform indiciilor: *„traficul de influență, adică pretinderea și primirea, personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”.*

În argumentarea poziției, instanța de apel a menționat că, probele acuzării cu desăvârșire demonstrează vinovăția inculpatului, iar declarațiile acestuia au fost apreciate drept o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală.

Astfel din conținutul stenogramei conversației verbale dintre Andrei Mardari și inculpatul Andrei Bolgar la data de 17.03.2014, care de altfel a rămas fără apreciere din partea primei instanțe, rezultă că inculpatul Andrei Bolgar îl condiționează pe Andrei Mardari, prin expresiile: *„... ori caută, ori dacă tergiversăm procesul, atunci judecătorul respectiv se transferă la Curtea de Apel...și nu e clar la cine va fi repartizat, și ce rezultat va fi tot nu e clar la tine este pe data de 19 ...unica e de a amâna până la săptămâna viitoare ... ca tu*

să vii și să depui cerere că ești bolnav, să admitem... poți să ei un certificat precum că ești bolnav să presupunem pe 2 luni, dar el pleacă acum, și dacă va pleca ... De aceea îți spun că trebuie până la sfârșitul săptămânii... Este clar că nu-i vorba de 3 ruble” (f.d.18 vol.I).

Tot în continuarea discuțiilor, la întrebarea martorului Andrei Mardari referitor la tergiversarea procesului pe motivul că nu a găsit bani, inculpatul a răspuns „*cum să tergiversez? trebuia deodată să spui, eu deja am fost și am discutat... spuneai că nu ai și eu cumva tergiversam”* (f.d.18 vol.I). De asemenea, la întrebarea lui Andrei Mardari dacă mai ieftin nu se poate de soluționat problema, inculpatul i-a răspuns: „*ai fost anterior judecat... cum mi-au spus, așa și am transmis...nu am interes... mă servești cu un ceai și atât... dacă el ar fi rămas, n-ar fi probleme. Scriam cerere de amânare pe vreo săptămână sau două, aduceai pe urmă un certificat...și oricum el hotărăște, el este totul și n-ar fi nici o problemă... de aceea spun că trebuie până la sfârșitul săptămânii”*. (f.d.19 vol.I).

Important este, că inculpatul Andrei Bolgar în ședința instanței de apel și-a însușit propriul glas de pe această înregistrare audio și conținutul ei după cum este reflectată în stenogramă. Conținutul acestor discuții purtate de inculpatul, deși nu se expun asupra cuantumurilor și valutei, în coroborare cu declarațiile martorului Andrei Mardari și conținutul cererii ridicate de la inculpat, prin care dânsul pretinde că intenționa să-l denunțe pe Andrei Mardari, scrisă de el personal, rezultă clar că între aceștia încă cu mult până la data de 17.03.2014 au avut loc discuții obiectul cărora au fost mijloacele bănești strict cuantificate la suma 600 euro, și declarativ predestinate pentru a discuta cu judecătorul în vederea obținerii unei sentințe favorabile, iar la data de 17.03.2014 inculpatul Andrei Bolgar i-a promis lui Andrei Mardari că va rezolva problema acestuia și ultimul trebuie să facă rost de bani cât mai urgent, pentru că judecătorul curând va fi transferat la Curtea de Apel, și nu se știe cui va fi repartizat dosarul și ce rezultat va fi. Prin aceste acțiuni se urmărește tendința inculpatului de a-l grăbi pe Andrei Mardari să rezolve problema cât mai urgent. Această convorbire contravine declarațiilor inculpatului Andrei Bolgar, precum că Andrei Mardari a manifestat proprie inițiativă și insistență ca Andrei Bolgar să ia bani și să soluționeze problema acestuia.

Prezintă relevanță considerabilă în confirmarea acestei constatări, textul cererii (denunțului) scrise de către inculpatul Andrei Bolgar, datată cu 20.03.2014: „*la 05.03.2014 mie mi-a telefonat Andrei Mardari, locuitorul or. Comrat, și m-a rugat să ne întâlnim. În aceiași zi ne-am întâlnit, Mardari m-a rugat să-l ajut, rugămintea lui consta în aceia, că în privința lui a fost întocmit un proces-verbal pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, pe art. 264¹. Eu i-am explicat că, pentru o sentință mai blândă trebuie să adune certificate (de la locul de muncă, caracterizare de la Primărie despre componența familiei, că soția este însărcinată cu al doilea copil). Mardari m-a întrebat dacă este posibil să*

rezolve problema sa prin tratative cu judecătorul, la care eu i-am răspuns că cu astfel de întrebări niciodată nu mă adresez. Mardari mi-a propus o sumă bănească pentru a o transmite judecătorului în mărime de 600 euro. Este obligațiunea mea civică să vă aduc la cunoștință și să vă transmit această sumă împreună cu cererea la poliție".

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că această cerere este lipsită de credibilitate, or acțiunile inculpatului mai degrabă par a fi o justificare în cazul propriei demascări, or nu-și găsesc explicare acele fapte, că încă de la 05.03.2014 cunoscând despre „aspirațiile ilicite” ale lui Andrei Mardari, inculpatul nu l-a denunțat pe ultimul la organele de drept și a continuat purtarea tratativelor cu acesta, ba mai mult din conținutul acestora din 17.03.2014 inculpatul îl condiționa pe Andrei Mardari să se grăbească; pregătind cererea-denunț, inculpatul Andrei Bolgar nu a depus-o la poliție pentru a-i da curs, ci a lăsat exemplarul original la păstrare soției sale, iar el însuși purta asupra sa fotocopia acestei plângeri neexpediate la destinație, astfel că nici la momentul intervenirii colaboratorilor CNA cu percheziția inculpatului din 20.03.2014, la care s-au depistat și ridicat banii transmiși lui de către Andrei Mardari, această plângere-denunț a rămas a fi o creație personală, care nu avea nici o tangență cu dorința efectivă de a denunța o infracțiune despre care se cunoștea încă de la 05.03.2014.

În același sens instanța de apel a criticat și poziția oscilantă a inculpatului Andrei Bolgar, care în plângerea-denunț se postează ca fiind o persoană cu conștiință civică de obligația căreia ține denunțarea lui Andrei Mardari, dar în instanța de apel a justificat că nu l-a denunțat la poliție pe Andrei Mardari până la data de 20.03.2014 din milă, deoarece avea doi copii. Tăcerea inculpatului Andrei Bolgar pe o perioadă îndelungată și primirea de la Andrei Mardari a mijloacelor bănești, 600 euro, fără știrea autorităților publice competente, semnifică nu altceva decât urmărirea de către Andrei Bolgar a unui scop și interes propriu - de a obține beneficii în urma traficului de influență.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Vladimir Arabadji, precum că Andrei Bolgar la ieșire din barul „Vodolei” i-a spus acestuia că vor merge la poliție nu pot fi acceptate, deoarece nu corespund celor date în cadrul urmăririi penale.

Analizând circumstanțele cauzei, în coroborare cu probele administrate și legislația națională, instanța de apel a conchis că momentul consumării infracțiunii constituie perioada când inculpatul Andrei Bolgar a pretins suma de 600 euro de la Andrei Mardari, susținând că va influența judecătorul să adopte o sentință în favoarea ultimului, ulterior primind suma pretinsă.

Suportul probatoriu atestă că inculpatul Andrei Bolgar i-a propus lui Andrei Mardari să-i soluționeze problema acestuia constând în neaplicarea de către instanța de judecată a pedepsei complementare, ofertă condiționată de achitarea sumei de 600 euro,

or din momentul adresării lui Andrei Mardari, inculpatul intenționat urmărirea scopul de a obține remunerația ilicită, fapt confirmat prin probele administrate și circumstanțele constate. Astfel, în agenda inculpatului era mențiunea „*de telefonat lui Mardari Andrei*” datată cu 16.02.2018, ulterior convorbirile telefonice cu Andrei Mardari în perioada 11.03.2014-20.03.2014, înregistrarea audio a conversațiilor verbale din 17.03.2014 și 20.03.2014 efectuată în timpul întâlnirilor în barul „Vodolei”, declarațiile lui Mardari Andrei.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic argumentul părții apărării precum că, acțiunile și insistența lui A. Mardari au constituit o provocare, or probele atestă că rolul inculpatului A. Bolgar a fost unul nici pe departe pasiv. Începând de la notița în agenda persoană la 16.02.2014 despre necesitatea contactării lui A. Mardari, trecând prin perioade când A. Bolgar s-a întâlnit nu o singură dată cu A. Mardari și i-a oferit acestuia consultații cu privire la acțiunile pe care urmează să le întreprindă acesta pentru examinarea cauzei penale la Judecătoria Comrat, în timp ce A. Mardari pentru inculpat nu era o persoană apropiată, era o persoană practic necunoscută, or inculpatul a declarat că anterior îl cunoștea doar vizual, inculpatul nu avea nici o obligație față de A. Mardari, în context cu formalitatea întocmirii unei cereri-denunț căreia nu i-a dat curs. Nu în ultimul rând faptul, că posterior discuțiilor cu privire la plata în sumă de 600 euro, inculpatul A. Bolgar l-a sfătuit pe A. Mardari să găsească un motiv de amânare a ședinței de judecată, și să se grăbească, deoarece judecătorul poate fi promovat la o altă instanță.

Luând în considerație circumstanțele constatate, instanța de apel a respins poziția apărării precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, or materialele dosarului demonstrează contrariul, și nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile lui A. Mardari, deoarece declarațiile acestuia în ansamblu cu alte probe menționate mai sus confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate. Declarațiile martorilor Nicolai Gorelco, Irina Bolgar, Evghenii Muturniuc sunt tangențiale și nu atestă la direct vinovăția lui Andrei Bolgar, astfel instanța de apel nu și-a întemeiat concluziile exclusiv pe aceste probe, dar le-a luat în considerație în cumul cu celelalte probe administrate.

Cu referire la argumentele apărătorului inculpatului privind existența deficiențelor la efectuarea acțiunilor procesuale și întocmirea actelor procedurale în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a indicat că neajunsurile sau încălcările invocate nu afectează constatarea vinovăției inculpatului și legalitatea deciziei adoptate.

Apărarea a punctat pe unele divergențe cu referire la suprapunerea timpului în care au fost efectuate acțiunile de urmărire penală perchiziția lui A. Bolgar (procesul-

verbal din 20.03.2014 f.d.23-24) și audierea martorului Vl. Arabadji (procesul-verbal din 20.03.2014 f.d.30-31), la care a participat aceeași persoană - martorul Vl. Arabadji; și referitor la procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 20.03.2014, întocmit de ofițerul de urmărire penală Valentin Afteni, între orele 12:40 - 13:06, care a participat concomitent la percheziția care s-a finalizat la 12:36. Așadar, instanța de apel a menționat că acțiunea de urmărire penală, percheziția, a fost însoțită de înregistrare video, și practica atestă că în procesul-verbal al acestor acțiuni se cronometrează nu doar timpul în care s-a efectuat acțiunea propriu-zisă, dar și timpul vizionării înregistrării video și întocmirii procesului-verbal. Percheziția inculpatului Andrei Bolgar a fost petrecută de către ofițerul de urmărire penală L. Bîrlea, iar angajații CNA Valentin Afteni, Valeriu Luncă și martorul Vladimir Arabadji erau doar participanți și nu se exclude că în timpul întocmirii procesului-verbal al percheziției, Valentin Afteni, Valeriu Luncă să fi început efectuarea altor acțiuni de urmărire. Mai mult, inculpatul și apărătorul nu au obiectat asupra acestei deficiențe la finele urmăririi penale.

Referitor la argumentul, precum că lipsește ordonanța și procesul-verbal de ridicare a actelor din registrele de evidență la Inspectoratul de Poliție Comrat, și că nu ar fi clar, cum a fost efectuată cercetarea registrelor de evidență, instanța de apel a indicat că, probele cu fotocopiile Registrului de evidență a infracțiunilor Nr.1 și Registrului de evidență a altor informații despre faptele ilicite Nr.2 ale Inspectoratului de Poliție Comrat sunt lovite de nulitate, or ridicarea acestora s-a efectuat fără respectarea normelor de procedură penală (art.127 - 128 Cod de procedură penală), nefiind emisă ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiată poziția apărării precum că probele: copia cererii lui A. Mardari din 18.03.2014, copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 19.03.2014, cererea-denunț întocmită de A. Bolgar la 20.03.2014, copia carnetului de note al inculpatului, descifrarea apelurilor telefonice, și copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 20.03.2014, au fost anexate la dosar prin ordonanța din 20.03.2014 (f.d.101, 109, 141, 203, 215), fără a fi recunoscute în calitate de corpuri delictive, or instanța a conchis că, nu au fost încălcate prevederile art. 158 Cod de procedură penală, după cum o afirmă apărarea, deoarece organul de urmărire penală pe bună dreptate a calificat aceste înscrisuri ca fiind mijloace materiale de probă „documente” (art.157 Cod de procedură penală), pentru administrarea cărora legea procesuală nu cere adoptarea actului de dispoziție cu privire la recunoașterea lor în calitate de documente, fiind suficientă doar dispunerea anexării acestora la dosar. Aceste documente nu conțin elementele unui corp delict prevăzute la art. 158 Cod de procedură penală, și prevederile acestui articol nu se extind asupra lor.

Faptul că în cadrul urmăririi penale nu a fost petrecută confruntarea între martorul A. Mardari și bănuitului A. Bolgar, instanța de apel a indicat că nu are nici o relevanță, or în ședința primei instanțe, și în ședința instanței de apel martorul A. Mardari a fost audiat în prezența inculpatului, cu oferirea părții apărării de a-i pune întrebări și cu respectarea principiului egalității armelor. Deși, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 25.04.2014 (f.d.215) s-a dispus anexarea documentelor, copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 20.03.2014 și discul DVD-R cu înregistrarea audio a acestei ședinței, dar în realitate procesul-verbal al ședinței datează cu 22.03.2014, constituie o eroare a organului de urmărire penală, dar care nu duce la nulitatea actului respectiv în condițiile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, or această deficiență nu a fost invocată la finalizarea urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, nu sunt pertinente alegațiile apărării asupra nulității procesului-verbal de audiere a martorului Evghenii Muturniuc efectuată la urmărirea penală, dat fiind că nici prima instanță, nici instanța de apel, nu și-au întemeiat sentința pe aceste declarații date la urmărirea penală, ci pe declarațiile martorului Evghenii Muturniuc din ședințele de judecată.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată poziția apărării precum că nu ar fi probă admisibilă înregistrarea audio din 17.03.2014, efectuată până la pornirea urmăririi penale de către martorul Andrei Mardari, în conformitate cu prevederile art. 93-95 Cod de procedură penală, or această acțiune a avut loc cu mult până la sesizarea organului de urmărire penală, și nu-i sunt aplicabile regulile de autorizare la judecătorul de instrucție, stabilite de Codul de procedură penală, deoarece nicio probă nu atestă că înregistrarea audio din 17.03.2014 a fost anticipată de sesizarea organului de urmărire penală, sau că ar fi fost regizată de organul de urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că inculpatul nu a luat cunoștință cu toate materialele dosarului, deoarece nu cunoștea limba de stat, și în ședința de judecată nu era prezent interpretul, or la judecarea cauzei în instanța de apel, inculpatul Andrei Bolgar pe întreg parcursul procesului de judecată a fost asigurat cu interpret, și niciodată nu a solicitat materialele dosarului pentru a lua cunoștință cu ele.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită de către inculpat este una mai puțin gravă, care în conformitate cu art. 326 alin. (1) Cod penal se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoarea de până la 5 ani.

Apreciind influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără

executarea pedepsei cu închisoare, găsind de cuviință aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care va atinge scopul privind corectarea nemijlocită a inculpatului, cât și cel general preventiv, iar o pedeapsă sub formă de închisoare la caz nu este justificată, or condamnarea la pedeapsă privativă de libertate ar crea repulsie față de societate, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatul este pentru prima dată pe banca acuzaților, lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanțelor atenuante cum sunt săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și expirarea de la momentul comiterii infracțiunii a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, caracteristica pozitivă de la locul de muncă și locul de trai, în complex aceste circumstanțe a determinat instanța de apel de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă sub limita minimă prevăzută de lege, în mărime de 2000 unități convenționale.

Totodată, instanța de apel a remarcat că drept quantum al echivalentului unității convenționale la caz este aplicabilă legea penală din momentul săvârșirii infracțiunii care era mai blândă și prevedea că unitatea convențională de amendă este egală cu 20 de lei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în cadrul urmăririi penale A. Mardari a fost recunoscut prin ordonanță în calitate de parte civilă, în legătură cu cauzarea prejudiciului în mărime de 600 euro în urma acțiunilor ilegale lui A. Bolgar. Însă, materialele dosarului atestă lipsa prejudiciului cauzat, dat fiind că mijloacele bănești în sumă de 600 euro se restituie proprietarului A. Mardari, astfel instanța de apel a lăsat fără vreo apreciere declarația martorului A. Mardari, precum că dânsului i-a fost restituit acest quantum bănesc de către CNA, or instanței nu i-au fost prezentate înscrisuri ce ar confirma acest fapt.

8. Împotriva deciziei declară recurs ordinar inculpatul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat recurentul indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, menționând că instanța de apel fără a verifica toate probele administrate în respectiva cauză penală în decizia de condamnare enumeră toate probele.

De asemenea, recurentul susține că instanța de apel urma să nu ia în calcul probele acuzării care au fost obținute ilegal sau reprezintă deficiențe, și anume cu referire la suprapunerea timpului în care au fost efectuate acțiunile de urmărire penală perchiziția lui A. Bolgar (procesul-verbal din 20.03.2014 f.d.23-24) și audierea

martorului Vl. Arabadji (procesul-verbal din 20.03.2014 f.d.30-31), la care a participat aceeași persoană - martorul Vl. Arabadji; și referitor la procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 20.03.2014, întocmit de ofițerul de urmărire penală Valentin Afteni, între orele 12:40 - 13:06, care a participat concomitent la percheziția care s-a finalizat la 12:36; lipsește ordonanța și procesul-verbal de ridicare a actelor din registrele de evidență la Inspectoratul de Poliție Comrat; copia cererii lui A. Mardari din 18.03.2014, copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 19.03.2014, cererea-denunț întocmită de A. Bolgar la 20.03.2014, copia carnetului de note al inculpatului, descifrarea apelurilor telefonice, și copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 20.03.2014 au fost anexate la dosar prin ordonanța din 20.03.2014 (f.d.101, 109, 141, 203, 215), fără a fi recunoscute în calitate de corpuri delictive.

Totodată, recurentul indică că instanța de apel urma să nu admită în calitate de probe ce demonstrează vinovăția inculpatului procesul-verbal de audiere a martorului Evghenii Muturniuc și înregistrarea audio din 17.03.2014, efectuată până la pornirea urmăririi penale de către martorul Andrei Mardari.

Mai mult, inculpatul menționează că nu a luat cunoștință cu toate materialele dosarului, deoarece nu cunoștea limba de stat, și în ședința de judecată nu a fost prezent un translator, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

La fel, recurentul susține că instanța eronat a luat în calcul declarațiile lui Andrei Mardari fără a dispune efectuarea unei confruntări între aceștia, totodată instanța neîntemeiat a luat în calcul declarațiile lui Vladimir Arabadji date la etapa urmăririi penale, or acesta în cadrul cercetării judecătorești a confirmat poziția inculpatului.

Recurentul indică că, instanța de apel eronat a respins cererea adresată către poliție prin care denunța acțiunile ilegale ale lui Andrei Mardari ca probă ce demonstrează nevinovăția sa.

9. Examinând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține, că la caz, inculpatul contestă decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocând dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește alegațiile inculpatului precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susținea.

Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de către recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Mai mult, Colegiul penal constată că alegațiile indicate de către recurent în cererea recursului au fost examinate în instanța de apel, aceasta dând un răspuns clar și întemeiat, or divergențele cu referire la suprapunerea timpului în care au fost efectuate acțiunile de urmărire penală percheziția lui Andrei Bolgar, audierea martorului Vladimir Arabadji la care a participat aceiași persoană precum și procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 20.03.2014, întocmit de ofițerul de urmărire penală Valentin Afteni, între orele 12:40 - 13:06, care a participat concomitent la percheziția care s-a finalizat la 12:36, nu au fost atacate la etapa urmăririi penale, iar atât inculpatul cât și avocatul acestuia nu au înaintat demersuri la etapa prezentării învinuirii, fapt confirmat prin procesul-verbal de aducere la cunoștință a materialelor cauzei (f.d. 270-271, vol. I). Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că percheziția, a fost însoțită de înregistrare video, astfel corect instanța de apel a menționat că, *„practica atestă că în procesul-verbal al acestor acțiuni se cronometrează nu doar timpul în care s-a efectuat acțiunea propriu-zisă, dar și timpul vizionării înregistrării video și întocmirii procesului-verbal. Percheziția inculpatului Andrei Bolgar a fost petrecută de către ofițerul de urmărire penală L. Bîrlea, iar angajații CNA Valentin Afteni, Valeriu Luncă și martorul Vladimir Arabadji erau doar participanți și nu se exclude că în timpul întocmirii procesului-verbal al percheziției, Valentin Afteni și Valeriu Luncă să fi început efectuarea altor acțiuni de urmărire.”*

De asemenea, instanța de apel a dat răspuns alegațiilor apărării precum că lipsește ordonanța și procesul-verbal de ridicare a actelor din registrele de evidență la Inspectoratul de Poliție Comrat, și că nu ar fi clar, cum a fost efectuată cercetarea registrelor de evidență, și anume instanța de apel a indicat că, *probele cu fotocopiile Registrului de evidență a infracțiunilor Nr.1 și Registrului de evidență a altor informații despre faptele ilicite Nr.2 ale Inspectoratului de Poliție Comrat sunt lovite de nulitate, or ridicarea acestora s-a efectuat fără respectarea normelor de procedură penală (art.127 - 128 Cod de procedură penală), nefiind emisă ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare.*

Colegiul penal susține poziția instanței de apel care argumentat concluzionează că cererea inculpatului prin care denunță acțiunile lui Andrei Mardari nu coroborează cu celelalte probe administrate în respectiva cauză penală și o apreciază drept doar o metodă de eschivare de la răspunderea penală.

Cu referire la alegația inculpatului precum că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că între acesta și Andrei Mardari nu a avut loc confruntarea, Colegiul penal o respinge ca neîntemeiată, or atât în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel martorul Andrei Mardari a fost audiat în prezența inculpatului, partea apărării fiind în drept de a-i pune întrebări.

De asemenea, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care a remarcat că, *nu sunt pertinente alegațiile apărării asupra nulității procesului-verbal de audiere a martorului Evghenii Muturniuc efectuată la urmărirea penală, dat fiind că nici prima instanță, nici instanța de apel, nu și-au întemeiat sentința pe aceste declarații date la urmărirea, ci pe declarațiile martorului Evghenii Muturniuc din ședințele de judecată.*

Cât privește alegațiile inculpatului precum că acestuia i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece fiind vorbitor de limba rusă a fost lipsit de un traducător, la etapa urmării penale, cât și la etapa cercetării judecătorești, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, or la judecarea cauzei în instanța de apel inculpatul Andrei Bolgar pe întreg parcursul procesului de judecată a fost asigurat cu traducător, iar materialele dosarului de la urmărirea penală au fost întocmite în limba rusă.

Mai mult, Colegiul penal subliniază că toate criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată.

Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul achitării inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Opinia recurentului precum că, instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate la dosar, nu poate servi drept temei de casare a soluției adoptate de către instanța de apel, or în urma cercetării probelor, instanța de apel a reținut corect că, acțiunile inculpatului constituie infracțiunea de trafic de influență.

Referitor la invocarea recurentului a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs îl respinge ca neîntemeiat, or în recursul declarat

nu se menționează încadrarea juridică care ar trebui aplicată la faptele săvârșite de inculpat, acesta solicitând să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

Generalizând cele menționate anterior, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la condamnarea inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, nefiind identificată prezența erorilor judiciare prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință respingerea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2018, de către inculpatul *Bolgar Andrei XXXXX* în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *28 decembrie 2018*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan